

ligge derfra, tilpligtes til at yde Bidrag til Oprensningen. — Det ærede Medlem omtalte dernæst den Skade, som kunde ske paa Fiskebestanden deri. Den samme Skade kan naturligvis ske paa de Fisk, som opholde sig i selve Vandløbet, naar Spildevandsmasserne ere store. Og der kan jo ligeledes i andre Tilfælde ske Skade, hvis Vandløbet er lille, og Tilførselen er stor; da kan Vandet blive ubrugeligt til Vanding for Kreaturer. Men hvorhen skal man da føre Spildevandet? Det skal dog et Sted hen, og der er ikke andet at gøre end at føre det til det naturlige Afløb; man kan jo ikke faa det til at forsvinde i Jorden af sig selv. I saa Tilfælde maatte der kunne blive Tale om — og det antager jeg egentlig, der er givet Hjemmel for i den almindelige Lovgivning — at tilpligte de private eller den Institution, der fører Spildevandet ud, til at anlægge et Rensningsapparat, et Filter eller septic Tank, som kan rense Spildevandet, saa at det ikke gjorde Fortræd i Vandløbet og ødelagde Vandet.

Endelig udtalte det ærede Medlem for Søndervinge (Rasmus Hansen), at han kunde ønske, at den Myndighed, som der her er givet til Vandsynene og til Landvæsenskommissionerne, blev given til de Kommissioner, som omtales i Loven af 1897 om Vandledningsanlæg. Jeg tror imidlertid, at det vilde blive et meget større og kostbarere Apparat at sætte i Gang end det, der her er foreslaaet. Det vilde jo kræve, at Ministeriet og Amsraadet vel sagtens i hvert enkelt Tilfælde, hvor man skulde have en Kloak anlagt, skulde udnævne saadanne Kommissioner, men dertil gaa Kloakeringsanlægene virkelig alt for hyppigt paa. Der maa være en bestaaende Institution, som man stadig og med Lethed kan henvende sig til. Alternativt ønskede det ærede Medlem, at der skulde gives Vandsynsmændene Myndighed til at afsige Kendelser. Men dette vil jeg tillade mig at fraraade, thi det er meget hyppigt at man ser, at Vandsynsmændene ikke have tilstrækkelig saglig og juridisk Kundskab til at undlade at afgive Kendelser, som de slet ikke ere berettigede til, og her vil det jo i mange Tilfælde dreje sig om ret betydelige Kapitaler, saa jeg tror, at man ikke skal give Vandsynsmændene Ret til at afsige Kendelse. Den Ret bør kun Landvæsenskommissionerne have, thi de raade over en Jurist som Formand, og de ville i større Tilfælde ganske sikkert sikre sig teknisk Assistance til Bedømmelse af Anlægget. Noget andet

er det jo, naar man ordner Sagen ved Forlig, naar Parterne ønske det; saa kunne Vandsynsmændene være Mæglere, og skulde det saa blive noget mindre fuldkomment, maa Parterne selv tage Skade for Hjemgæld. Naar det er de kommunale Bestyrelser, der rejse Sagen, ville disse i alle Tilfælde, er jeg vis paa, sikre sig baade den fornødne tekniske og den fornødne juridiske Assistance, saa at der vil ske de tekniske Krav og de Former, der juridisk bør iagttages, Fyldest.

Rasmus Hansen: Ja, den ærede sidste Taler kunde ikke være med til, at Vandsynsmændene fik Ret til at afsige Kendelser, og han begrundede det dermed, at de ikke vilde være i Besiddelse af tilstrækkelig teknisk og juridisk Kundskab. Ja, det er nu min Mening, at Vandsynsmændene bør have Ret til at afsige Kendelser, thi man maa lægge Mærke til, at det staar Parterne, naar de ikke ere tilfredse med den Kendelse, som Vandsynsmændene afsige, frit for at appellere til Landvæsenskommissionen. For øvrigt var det slet ikke umuligt, at man gav Vandsynsmændene, naar der var en Sag, som de mente ikke tilstrækkelig at kunne overse, Ret til at tilkalde teknisk og juridisk Assistance. Jeg mener, som sagt, ikke, at der er nogen som helst Grund til at nære en saadan, jeg kunde næsten sige Mistillid til Vandsynsmændene; det er jo dem, der ere bedst kendte med de lokale Forhold.

Da jeg har Ordet, vil jeg rette en Henvendelse til den højtærede Justitsminister. Jeg vil blot sige til den højtærede Justitsminister, om han ikke tror, at det vil være rigtigt i en nær Fremtid at faa Loven af 1880 om Vandafledning og Afbenyttelse til Revision. Der er sikkert ikke Tvivl om, at denne Lov paa mange Punkter trænger til at blive ændret, og navnlig vilde det være en stor Fordel, naar vi kunde faa alt, hvad der vedrører denne Sag, samlet i en enkelt Lov. Vi have jo mange Love paa dette Omraade, og det er derfor ikke saa let for Befolkningen at være klar over, hvorledes de skulde forholde sig i mange forskellige Sager. Jeg tror derfor, at det vilde være en stor Vinding, om der blev foretaget en Revision af Loven af 1880, saa at alt, hvad der vedrører dette Spørgsmaal, blev samlet i en enkelt Lov; det hele vilde da blive meget lettere at overse.

Justitsministeren (Alberti): Jeg skal kun sige, at Spørgsmaalet om Vands Af-